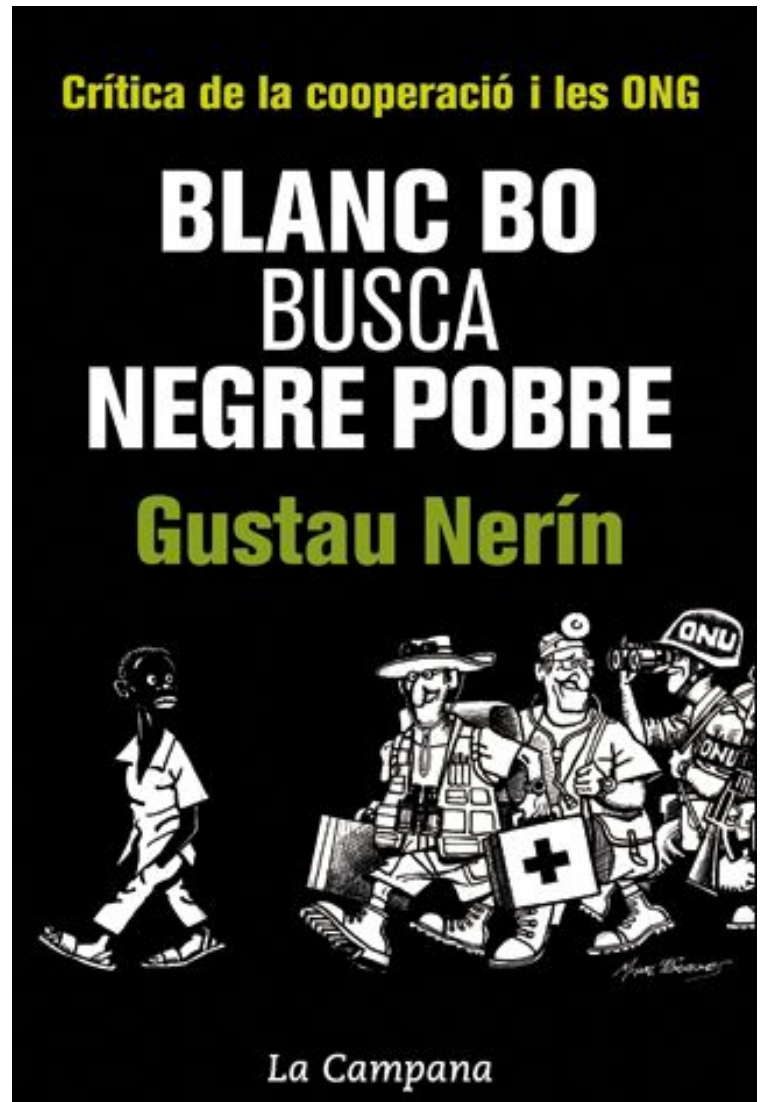

Avançament editorial: 'Blanc bo busca negre pobre'

L'antropòleg Gustau Nerín es proposa de desmitificar la cooperació internacional en el seu nou llibre

L'antropòleg i africanista Gustau Nerín, resident a Bata, a la Guinea Equatorial, s'ha proposat de desmitificar la cooperació internacional, que coneix de ben a prop. I a 'Blanc bo busca negre pobre', que és a punt de publicar [La Campana](#), en fa un retrat dels fracassos: 'El continent africà és un immens cementiri. Un cementiri farcit de projectes abandonats: d'hospitals que mai no han arribat a ser inaugurats, de latrines mai no utilitzades, de granges de pollastres que han durat tant com les subvencions...' Llegiu-ne un [avançament](#): la introducció i les primeres pàgines del primer capítol.

Nerín critica el punt de vista paternalista i d'autocomplaença que hi ha en les campanyes de moltes ONG sobre projectes de cooperació a l'Àfrica, i lamenta que no hi hagi capacitat crítica sobre la tasca que fan: 'No hi ha ningú que critiqui els projectes de cooperació. Ningú no gosa qüestionar una cosa que ha estat feta amb 'bona intenció'. Ningú no investiga sobre les fonts assecades, les vacunes caducades i les quiròfans per estrenar que es poden trobar en qualsevol racó del continent africà. Els mitjans de comunicació, quan parlen de la cooperació, ho fan només des d'un punt de vista propagandístic. (...) La història de la cooperació al desenvolupament a l'Àfrica és la història d'un fracàs. Mai tanta gent, amb tant bones intencions, havia dedicat tantes energies a una causa tan inútil'.

La ignorància de les necessitats dels africans, la corrupció, els interessos ocults, la poca sostenibilitat, han fet fracassar, segons Nerín, la majoria dels projectes que s'han dut a terme. Un dels exemples que conté el llibre: 'L'estiu del 2002 van aterrar a l'aeroport de Douala un grup d'estudiants de medicina francesos. Anaven a vacunar els pigmeus de la zona de Bipindi, al sud del Camerun. Van arribar a l'aeroport amb tot de vacunes, sense tenir en compte que en aquell país africà es poden comprar sense cap problema. Però en canvi es van oblidar de preveure com havien de guardar-les. (...) Al cap de quaranta-vuit hores les vacunes ja eren en mal estat i s'haurien d'haver llençat. Però els estudiants no havien vingut tan lluny per a no res, i van decidir prosseguir amb la vacunació, amb les vacunes en bon estat o en mal estat'.

7 març 2011

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)